

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Døden og Apotekeren

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 259. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-idm140515551958832/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Jeg tro'de, det var *ham*, den store Jæger,
 Som støver Vildtet op i By og Land,
 Ham, som kun faa med Fasthed nævne kan,
 Skønt alle nævner ham — og tæller Fangstøn ...

Jeg lukked op; — det var ej *ham* —
 Men Angsten.

Da husked jeg, hvor Luther paa sit Wartburg
 Begegnede vor gamle Arvefjende;
 Og hurtig greb paa Bordet jeg i Blinde —
 Og slynged ham i Synet ... Blækket? — nej —

I Farten kunde jeg mit Blæk ej finde —
 Jeg greb det Glas, som stod — Bourgognens Druer —
 Og hæved det — og drak det ud — og se:
 Forsvundet var Fantomet af min Stue!

Men udenfor jeg hørte nogen le —
 Mon det var *ham*? ...
 aa Snak, jeg lo jo selv!

DØDEN OG APOTEKEREN

Og Apotekeren lo bag sin Disk
 Og gnød sine snavsede Hænder:
 Nej Mage til Pest og til Kundekreds
 Jeg ej i min Leverid kender!

Her kommer de stimevis styrtende ind,
 Som gjaldt det Livet, de Taaber,
 Forlanger Karbol til at vaske sig med,
 Og koleradræbende Draaber.

Og alt skal de faa — til højeste Pris;
 Hæng i! det er hele Sagen.
 Døden han skyer et Apotek —
 Den Ting er vel klar som Dagen!

Men Døden greb ham og lo dertil:
 Du har jo, Taabe blandt Taaber,
 Forglemt i din Travlhed at vaske Dig selv
 Og ta'e dine egne Draaber!